

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

ລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ

ໂດຍ ແອວເດີ ຣໍເບີດ ດີ ແຮວ

ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວົກສິບສອງ

ໃນເຊົ້າວັນຊະບາໂຕ, ເຮົາຂໍຂອບພຣະໄທ ແລະ ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງແທ້ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ. ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ຜ່ານສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ. ພຣະຄຳພິມມອນເປັນຄວາມຈິງ. ເຮົາໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍສາດສະດາໃນທຸກວັນນີ້ ນັ້ນຄືປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ. ເໝືອນສິ່ງອື່ນທັງໝົດ, ເຮົາໄດ້ເປັນພະຍານຢ່າງໜັກແໜ້ນເຖິງການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະເຊື້ອຄິດ ແລະ ພອນນິລັນດອນທີ່ມາຈາກການນັບ.

ໃນຊ່ວງລະຍະສອງສາມເດືອນຜ່ານມາ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີໂອກາດສຶກສາ ແລະ ຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບການຊົດໃຊ້ເສຍສະລະຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ກ່ຽວກັບວິທີທີ່ພຣະອົງຕຽມຕົວສຳລັບການຊົດໃຊ້ຕະຫລອດນິລັນດອນຂອງພຣະອົງເພື່ອເຮົາແຕ່ລະຄົນ.

ການຕຽມຂອງພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ໃນຊ່ວງຊີວິດມະຕະ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງລໍຖ້າພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເຖິດ, ແລະ ໃຫ້ລັດສະໝີພາບເປັນຂອງພຣະອົງຕະຫລອດການ.¹ ນັບແຕ່ນັ້ນມາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້, ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ອຳເພີໃຈຂອງພຣະອົງໃນການປະຕິບັດຕາມແຜນຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາ. ພຣະຄຳພິດັດສອນເຮົາວ່ານັບແຕ່ຕອນເຢັນຢູ່ໃນໄວເຍົາ, ພຣະອົງໄດ້ “ເຮັດທຸລະກິດຂອງພຣະບິດາ [ຂອງພຣະອົງ]”² ແລະ ລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບເວລາປະຕິບັດສາສນາກິດຂອງພຣະອົງ³ ຕອນພຣະອົງມີອາຍຸໄດ້ 30 ປີ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບການທົດລອງຢ່າງໜັກ ແລະ ໄດ້ເລືອກຕ້ານທານກັບມັນ, ໂດຍກ່າວວ່າ, “ອ້າຍຊາຕານ, ຈົ່ງໜີໄປໃຫ້ໄກຈາກເຮົາ.”⁴ ຢູ່ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ, ພຣະອົງໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ໂດຍການປະກາດວ່າ, “ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງລູກ, ແຕ່ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະບິດາເຈົ້າເທີນ,”⁵ ແລະ ຈາກນັ້ນ ໄດ້ໃຊ້ອຳເພີໃຈຂອງພຣະອົງເພື່ອຮັບທຸກ

ທໍລະມານເພື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາ. ຜ່ານຄວາມອັບອາຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າຝູງຊົນໃນສານ ແລະ ຮັບໃຊ້ເຈັບປວດຕອນຖືກຄຶງ, ພຣະອົງໄດ້ລໍຖ້າພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ, ເຕັມໃຈທີ່ຈະ “ຮັບເອົາ ບາດເຈັບຍ້ອນການບາບຂອງພວກເຮົາ ... [ແລະ] ເຖິງປານນັ້ນ ພຣະອົງຍັງໄດ້ກ່າວອອກມາວ່າ,⁶ “ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖຸມຂ້ານ້ອຍ?”⁷ ພຣະອົງໄດ້ລໍຖ້າພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ—ໄດ້ໃຊ້ອຳເພີໃຈຂອງພຣະອົງເພື່ອໃຫ້ອະໄພ ແກ່ສັດຕູຂອງພຣະອົງ,⁸ ໄດ້ເບິ່ງວ່າມີຄົນດູແລມານດາຂອງພຣະອົງ,⁹ ແລະ ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຈົນວ່າຊີວິດ ແລະ ພາລະກິດຂອງພຣະອົງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.¹⁰

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂຕ້ຕອງເລື້ອຍໆວ່າ, ເປັນຫຍັງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສາດສະດາທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊື່ສັດທຸກຄົນ ຈຶ່ງປະເຊີນກັບການທົດລອງ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຫລາຍ ແທ້ໆ, ແມ່ນແຕ່ຕອນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຍາກຫລາຍແທ້, ໂດຍສະເພາະເຂົາເຈົ້າເຫລົ່ານັ້ນ?

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບ ໂຈເຊັບ ສະມິດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມປ່ວຍ ໂຊຕອນຍັງນ້ອຍ ແລະ ຖືກຂົ່ມເຫັງຕະຫລອດຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ໂອ ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ພຣະອົງຢູ່ໃສ?”¹¹ ແມ່ນແຕ່ຕອນເພິ່ນເບິ່ງຄິວ່າຢູ່ຕົວຄົນດຽວ, ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ອຳເພີໃຈ ຂອງເພິ່ນເພື່ອລໍຖ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບບັນພະບຸລຸດຜູ້ບຸກເບີກ, ຜູ້ໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ໃຫ້ໜີຈາກເມືອງນາວູ ແລະ ໄດ້ຂ້າມທົ່ງພຽງມາ—ໄດ້ໃຊ້ອຳເພີໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອເຮັດຕາມສາດສະດາ ເຖິງແມ່ນເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ຮັບທຸກທໍລະມານກັບຄວາມປ່ວຍໄຂ້, ທຸກຍາກລຳບາກ, ແລະ ບາງຄົນກໍໄດ້ຕາຍໄປ. ເປັນຫຍັງ ຈຶ່ງມີບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງເຊັ່ນນັ້ນ? ຈຸດຈົບຢູ່ໃສ? ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນໃດ?

ເມື່ອເຮົາຖາມຄຳຖາມເຫລົ່ານີ້, ເຮົາຈະສຳນຶກໄດ້ວ່າ ຈຸດປະສົງ ຂອງຊີວິດຢູ່ເທິງ ໂລກນີ້ແມ່ນເພື່ອ ເຕີບ ໂຕ, ພັດທະນາ, ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ຜ່ານປະສົບການຂອງເຮົາເອງ. ເຮົາຈະເຮັດແນວນີ້ໄດ້ແນວໃດ? ພຣະຄຳພີໄດ້ຕອບຄຳຖາມນີ້ ໃນຖ້ອຍຄຳວ່າຍງວ່າ: ເຮົາ “ລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”¹² ການທົດສອບ ແລະ ການທົດລອງໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ເຮົາທຸກຄົນ. ການທ້າທາຍໃນຊ່ວງມະຕະນິ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮົາ ແລະ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ ໄດ້ເຫັນວ່າເຮົາຈະໃຊ້ອຳເພີໃຈຂອງເຮົາເພື່ອເຮັດຕາມພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຫລືບໍ່. ພຣະອົງຮູ້ກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະຮຽນຮູ້, ວ່າບໍ່ສຳຄັນວ່າສະຖານະການຂອງເຮົາ ຈະເປັນແນວໃດ, “ທຸກສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນສຳລັບປະສົບການຂອງເຮົາເອງ ... ແລະ ເພື່ອຄວາມດີຂອງເຮົາເອງ.”¹³

ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ເຮົາຈະເຂົ້າໃຈການທ້າທາຍຂອງເຮົາສະເໝີໄປບໍ່? ບາງເທື່ອເຮົາທຸກຄົນບໍ່ມີເຫດຜົນ ບໍ່ທີ່ຈະຖາມວ່າ, “ໂອ້ ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ພຣະອົງຢູ່ໃສ?”¹⁴ ມີ! ເມື່ອຄູ່ຄອງໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ, ພັນລະຍາ ຫລື ສາມີຂອງຜູ້ນັ້ນ ອາດມີຄວາມສົງໄສ. ເມື່ອມີບັນຫາເລື່ອງການເງິນໃນຄອບຄົວ, ຜູ້ເປັນພໍ່ອາດ ຈະຖາມ. ເມື່ອລູກເດີນໜີຈາກເສັ້ນທາງ, ພໍ່ແມ່ອາດຮ້ອງອອກມາດ້ວຍຄວາມ ໂສກເສົ້າ. ແມ່ນແລ້ວ, “ນ້ຳຕາອາດໄຫລຫລັ່ງໃນເວລາກາງຄືນ, ແຕ່ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີກໍມີມາໃນຕອນເຊົ້າ.”¹⁵ ແລ້ວ, ໃນຍາມເຊົ້າຂອງແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລືອກທີ່ຈະລໍຖ້າ ພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງເທີນ.”¹⁶

ແລ້ວ, ຄຳວ່າ ລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ໃນພຣະຄຳພີ, ຄຳວ່າ *ລໍຖ້າ* ໝາຍຄວາມການມີຄວາມຫວັງ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ແລະ ການມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ການມີ ຄວາມຫວັງ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນຮຽກຮ້ອງສັດທາ, ຄວາມອິດທິນ, ຄວາມຖ່ອມຕົນ, ຄວາມອ່ອນນ້ອມ, ຄວາມອິດກັ້ນໄດ້ນານ, ການຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ແລະ ການອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ໃນການລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໝາຍເຖິງການປູກເມັດພິດແຫ່ງສັດທາ ແລະ ການບຳລຸງລ້ຽງມັນ “ດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອິດທິນ.”¹⁷

ນັ້ນໝາຍເຖິງການອະທິຖານດັ່ງເຊັ່ນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ໄດ້ເຮັດ—ຫາພຣະເຈົ້າ, ພຣະບິດາເທິງ ສະຫວັນຂອງເຮົາ—ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່. ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມ ນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ.”¹⁸ ມັນເປັນຄຳອະທິຖານທີ່ເຮົາກ່າວດ້ວຍສູດຈິດວິນຍານ, ໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ພຣະເຢຊູຄິດ.

ການລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໝາຍເຖິງການໄຕ່ຕອງໃນໃຈຂອງເຮົາ ແລະ “ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ” ເພື່ອວ່າ ເຮົາຈະສາມາດຮູ້ “ທຸກຢ່າງທີ່ [ເຮົາ] ຄວນຮູ້.”¹⁹

ເມື່ອເຮົາເຮັດຕາມການກະຕຸ້ນຂອງພຣະວິນຍານ, ເຮົາຈະພົບວ່າ “ຄວາມຍາກລຳບາກນັ້ນເຮັດ ໃຫ້ເກີດມີຄວາມອິດທິນ”²⁰ ແລະ ເຮົາຮຽນທີ່ຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມອິດທິນຈົນກວ່າ [ເຮົາ] ຈະຖືກ ເຮັດໃຫ້ດີພ້ອມ.²¹

ການລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໝາຍເຖິງການຍຶດໝັ້ນ²² ແລະ “ນຸ້ງໜ້າ” ໃນສັດທາ, “ໂດຍມີຄວາມ ສະຫວ່າງຢ່າງສົມບູນຂອງຄວາມຫວັງ.”²³

ໝາຍເຖິງການ “ໄວ້ວາງໃຈໃນຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະຄິດ”²⁴ ແລະ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ຊ່ອຍເຫລືອເຮົາ, ໂດຍກ່າວວ່າຂໍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງດ້ວຍເພິ່ນ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນຕາມຄວາມປະສົງຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ.²⁵

ເມື່ອເຮົາລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາຈະແນ່ວແນ່ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນການຮັກສາພຣະບັນຍັດ,²⁶ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າ “ຈະພົບຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານທັງໝົດນີ້ຂອງ [ເຮົາ].”²⁷

ແລະ ເຮົາ “ບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມ ... ຄວາມໝັ້ນໃຈ [ຂອງເຮົາ]”²⁸ ວ່າທຸກສິ່ງທັງປວງທີ່ເຮົາເປັນທຸກມາ ກໍຈະຮວມກັນເພື່ອຄວາມດີຂອງເຮົາ.²⁹

ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຈະມາເຖິງໃນທຸກຮູບແບບ. ປະສົບການຂອງໂຢບໄດ້ເຕືອນເຮົາວ່າ ເຮົາອາດຖືກເອິ້ນໃຫ້ອິດທົນ. ໂຢບໄດ້ສູນເສຍຊັບສິນທຸກຢ່າງຂອງເພິ່ນ, ຮ່ວມທັງດິນດອນຕ່ອນຫຍ້າ, ບ້ານເຮືອນ, ແລະ ສັດສາວາສິ່ງ; ຄົນໃນຄອບຄົວ, ຊິສຽງ, ສຸຂະພາບ, ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄວາມ ຮູ້ສຶກໃນຈິດໃຈ. ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ສະແດງປະຈັກພະຍານອັນມະຫາລັງ ທີ່ວ່າ:

“ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນສະຫວັນສະຖານ ຜູ້ທີ່ຈະມາໃນທີ່ສຸດ ປ້ອງກັນຊີວິດຂ້ອຍໄວ້:

“ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອກາຍຂ້ອຍຈະຖືກພະຍາດກັດກິນ ເມື່ອຍັງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍ ຂ້ອຍຈະໄດ້ເຫັນ ພຣະເຈົ້າ.”³⁰

“ເຖິງແມ່ນພຣະອົງຈະຂ້າຂ້ອຍ, ແຕ່ຂ້ອຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ.”³¹

ເຖິງແມ່ນດ້ວຍຕົວຢ່າງອັນດີເລີດຂອງໂຢບ, ສາດສະດາທັງຫລາຍ, ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ແຕ່ເຮົາຍັງເຫັນວ່າຍາກທີ່ຈະລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍສະເພາະໃນຕອນທີ່ເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄັກແນ່ ກ່ຽວກັບແຜນ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ມີສຳລັບເຮົາ. ຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຈະຖືກມອບໃຫ້ເທື່ອລະນ້ອຍ ເທື່ອລະບັນທັດ, ເປັນຂໍ້ເລັກໆໜ້ອຍໆ.³²

ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າບາງເທື່ອຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມ ອະທິຖານ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຕຽມພ້ອມ. ເມື່ອພຣະອົງຕອບ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ມັນຈະເປັນ “ນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ”³³ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໄດ້

ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ຫລື ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໃຈເຮັດແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ.

ສ່ວນຫລາຍແລ້ວເຮົາມັກອະທິຖານຂໍຄວາມອົດທົນ, ແຕ່ເຮົາຢາກໄດ້ໄວໆ! ຕອນເປັນໜຸ່ມ, ປະທານເດວິດ ໂອ ມິກເຄ ໄດ້ອະທິຖານສໍາລັບການເປັນພະຍານກ່ຽວກັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ.

ຫລາຍປີຈາກນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຮັບໃຊ້ເຜີຍແຜ່ຢູ່ປະເທດສະກັອດແລນ, ການເປັນພະຍານ ນັ້ນໄດ້ມາສູ່ເພິ່ນວ່າ “ມັນເປັນສິ່ງໃຫ້ຄວາມແນ່ນອນໃຈແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຄໍາອະທິຖານອັນຈິງໃຈ ຈະໄດ້ຮັບຄໍາຕອບໃນເວລາໃດເວລາໜຶ່ງ.”³⁴

ເຮົາອາດບໍ່ຮູ້ເມື່ອໃດ ຫລື ວິທີໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕອບຄໍາຖາມ, ແຕ່ເປັນໃນເວລາ ແລະ ວິທີຂອງພຣະອົງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ຄໍາຕອບນັ້ນຈະມາເຖິງ. ແຕ່ສໍາລັບຄໍາຕອບ ບາງຢ່າງນັ້ນ, ເຮົາອາດຕ້ອງໄດ້ລໍຖ້າຈົນຫລັງຈາກຊີວິດນີ້. ສິ່ງນີ້ອາດເປັນຄວາມຈິງ ສໍາລັບຄໍາສັນຍາບາງຢ່າງຢູ່ໃນໃບປຶດຂອງເຮົາ ແລະ ພອນບາງຢ່າງສໍາລັບຄົນໃນຄອບຄົວ ຂອງເຮົາ. ຢ່າທໍ້ຖອຍໃຈນໍາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເດີ. ພອນຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງນິລັນດອນ, ບໍ່ແມ່ນ ພຽງຊົ່ວຄາວ.

ການລໍຖ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ມອບ ໂອກາດທີ່ມີຄ່າປະເສີດລໍຖ້າໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ ມີຫລາຍຄົນທີ່ລໍຖ້າເຮົາຢູ່. ລູກຂອງເຮົາໄດ້ລໍຖ້າເຮົາໃຫ້ສະແດງຄວາມອົດທົນ, ຄວາມຮັກ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ເຂົາ. ພໍ່ແມ່ຂອງເຮົາໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ເຮົາສະແດງຄວາມກະຕັນ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ຕໍ່ເພິ່ນ. ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຮົາໄດ້ລໍຖ້າເຮົາໃຫ້ອົດທົນ, ມິເມດຕາ, ແລະ ໃຫ້ອະໄພ. ຄູ່ຄອງຂອງເຮົາ ໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ເຮົາສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ເຂົາ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຮັກເຮົາແຕ່ລະຄົນ.

ເມື່ອເຮົາອົດທົນກັບຄວາມທຸກທໍລະມານທາງຮ່າງກາຍ, ເຮົາຈະຮູ້ຈັກວ່າມີຫລາຍຄົນລໍຖ້າເຮົາຢູ່. ສໍາລັບຜູ້ເປັນຄືກັນກັບບາງແມນີ ແລະ ນາງມາທາ, ສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ເປັນຄືໄທຊາມາເລຍຜູ້ໃຈດີ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຄົນເຈັບປ່ວຍ, ຊູແຮງຄົນທີ່ອ່ອນແອ, ແລະ ດູແລຝ່າຍຈິດໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນທີ່ຊົງຮັກ ແລະ ພຣະບຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ໃນການປະຕິບັດເໝືອນດັ່ງພຣະຄິດໃນແຕ່ລະວັນຂອງທ່ານ, ທ່ານໄດ້ລໍຖ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາເທິງສະຫວັນ. ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງນັ້ນແຈ່ມແຈ້ງທີ່ວ່າ: “ເມື່ອໃດພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ອ່ອນທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງໃນພວກພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາ, ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ.”³⁶ ພຣະອົງຮູ້ຈັກການເສຍສະລະ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງທ່ານ. ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄໍາອະທິຖານຂອງທ່ານ. ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມພັກຜ່ອນຂອງພຣະອົງຈະເປັນ ຂອງທ່ານໃນຂະນະທີ່ທ່ານສືບຕໍ່ລໍຖ້າ ພຣະອົງໃນສັດທາ.

ເຮົາແຕ່ລະຄົນເປັນທີ່ຮັກຫອມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍກວ່າ ທີ່ເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈ ຫລື ຫລິງເຫັນໄດ້. ສະນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງມີເມດຕາຕໍ່ກັນ ແລະ ຕໍ່ຕົນເອງ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາລໍຖ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຮົາຈະກາຍເປັນ “ເປັນໄຟຟື້ນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການຊົດໃຊ້ຂອງ [ພຣະອົງ], ... ບອກລອນສອນງ່າຍ, ອ່ອນໂຍນ, ຖ່ອມຕົວ, ອົດທົນ, ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ, ເຕັມໃຈໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ເກີດກັບ [ເຮົາ], ເໝືອນດັ່ງເດັກນ້ອຍຍິນຍອມຕໍ່ບິດາຂອງຕົນ.”³⁶

ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ຍິນຍອມຕໍ່ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ ເຊັ່ນນັ້ນຕອນຢູ່ໃນສວນເຄັດເຊມາເນ. ພຣະອົງໄດ້ອ້ອນວອນນຳສານຸສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຈົ່ງເຝົ້າຄອຍກັບເຮົາເທິນ,” ແຕ່ສາມເທື່ອ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກັບມາຫາພວກເຂົາ, ພຣະອົງພົບເຫັນວ່າ ພວກເຂົາອນຫລັບຢູ່.³⁷ ໂດຍບໍ່ໄດ້ ມີສານຸສິດເປັນເພື່ອນ ແລະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີພຣະບິດາສະຖິດຢູ່ນຳ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ເລືອກທີ່ຈະທົນ ຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດ ແລະ ຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະ ການລໍລວງທຸກຢ່າງ³⁸ ແລ້ວມີທູດອົງໜຶ່ງ ມາຊຸກຳລັງຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ,³⁹ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຫລີກຈາກອອກອັນຂົນຂຶ້ນ.⁴⁰ ພຣະອົງໄດ້ລໍຖ້າພຣະບິດາ ຂອງພຣະອົງ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງ,”⁴¹ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ ຢຽບອະງຸ່ນດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົນແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.⁴² ບັດນີ້, ໃນຖານະທີ່ເປັນອັກຄະສາວິກຄົນໜຶ່ງຂອງ ພຣະອົງໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານວ່າ ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊຸແຮງຂຶ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຝົ້າຄອຍກັບ ພຣະອົງ ແລະ ລໍຖ້າພຣະອົງໃນຕະຫລອດວັນເວລາຂອງເຮົາ.

ໃນເຊົ້າວັນຊະບາໂຕນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມກະຕັນຍູວ່າ “ໃນສວນເຄັດເຊມາເນຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ”⁴³ ແລະ ຂອງທ່ານນັ້ນ, ເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ຄົນດຽວ. ພຣະອົງຜູ້ເຝົ້າເຮົາຢູ່ຈະ “ບໍ່ເຊື່ອບ ນອນຫລັບໄປຈັກເທື່ອ.”⁴⁴ ເຫລົ່າທູດຢູ່ທີ່ນີ້ ແລະ ຢູ່ຝາກຜ້າມ່ານຈະຫຸ້ມລ້ອມ [ເຮົາ], ເພື່ອຊຸແຮງ [ເຮົາ] ໄວ້.⁴⁵ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານພິເສດວ່າ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດເປັນຄວາມຈິງ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ: “ຜູ້ທີ່ມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຄືປົງໃຈຂໍໃຫ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊ່ອຍເຫລືອນັ້ນ ເຂົາກໍຈະໄດ້ມີກຳລັງວັງຊາຂຶ້ນໃໝ່ ເຂົາຈະລຸກຂຶ້ນໄດ້ດັ່ງນົກອິນຊີບິນໄປ; ເຂົາຈະແລ່ນໄດ້ ແລະ ບໍ່ອິດເມື່ອຍອ່ອນແຮງ.”⁴⁶ ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງລໍຖ້າພຣະອົງ ໂດຍການກ້າວເດີນໄປໜ້າໃນສັດທາ, ວ່າເຮົາຈະກ່າວໃນຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະອົງເທິນ,”⁴⁷ ແລະ ກັບໄປຫາພຣະອົງດ້ວຍກຽດຕິຍົດ. ໃນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ພຣະຜູ້ໃຖ່ຂອງເຮົາ, ແມ່ນແຕ່ພຣະເຢຊູຄິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. See Moses 4:2.
2. ລູກາ 2:49.
3. Joseph Smith Translation, Matthew 3:24, in Bible appendix.
4. ລູກາ 4:8.
5. ລູກາ 22:42.
6. ເອຊາຢາ 53:5; see Mosiah 14:5.
7. ມັດທາຍ 27:46; ມາຣະໂກ 15:34.
8. ເບິ່ງ ລູກາ 23:34.
9. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ 19:27.
10. ເບິ່ງ ໂຢຮັນ 19:30.
11. See Doctrine and Covenants 121:1.
12. ເພງສັນລະເສີນ 37:9; 123:2; ເອຊາຢາ 8:17; 40:31; see 2 Nephi 18:17.
13. See Doctrine and Covenants 122:7.
14. See Doctrine and Covenants 121:1.
15. ເພງສັນລະເສີນ 30:5.
16. ມັດທາຍ 6:10; 3 Nephi 13:10; ເບິ່ງ ມັດທາຍ 26:39 ນຳອີກ.
17. ແອວມາ 32:41.
18. ມັດທາຍ 6:10; ລູກາ 11:2.
19. 2 ນິໄຟ 32:5.
20. ໂຮມ 5:3.
21. See Doctrine and Covenants 67:13.
22. See Alma 45:17.
23. 2 ນິໄຟ 31:20.
24. ໂມໂຣໄນ 6:4.
25. See Doctrine and Covenants 109:44.
26. See Alma 1:25.
27. ແອວມາ 34:41.
28. ເຮັບເລີ 10:35.
29. See Doctrine and Covenants 98:3.
30. ໂຢບ 19:25--26.
31. ໂຢບ 13:15.

32. See 2 Nephi 28:30.
33. See 2 Nephi 28:30.
34. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), xviii.
35. ມັດທາຍ 25:40.
36. ໂມໄຊຢາ 3:19.
37. ມັດທາຍ 26:38; ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 39–45 ນຳອີກ.
38. See Alma 7:11.
39. ເບິ່ງ ລູກາ 22:43.
40. “In Memory of the Crucified,” *Hymns*, no. 190; ເບິ່ງ 3 ນິໄຟ 11:11; see Doctrine and Covenants 19:18--19.
41. ມັດທາຍ 26:42.
42. See Doctrine and Covenants 76:107; 88:106; 133:50.
43. “Where Can I Turn for Peace?” *Hymns*, no. 129.
44. ເພງສັບລະເສີນ 121:4.
45. See Doctrine and Covenants 84:88.
46. ເອຊາຢາ 40:31.
47. ມັດທາຍ 26:42.